

Вечірній сон

Василь Стус

Вечірній сон. І спогади. І дощ
колише світ розпуклого ясмину.
Бездомний вітер. Спи, маленький сину,
спи, сину мій маленький, коли хоч.
Немає мами нашої давно —
вертала, поспішала, забарилась.
Надворі дощ і ллє як із барила.
Заснеш — і чуєш: торготить вікно.
Здається, хтось підійде до дверей,
проситиме негодую переждати.
Ти ж, синку, спи і не питай про матір,
І більше не загадуй наперед,
бо не стоїть хвилина на хвилині,
хвилина на хвилині не стоїть.
Нехай тобі бодай у сновидінні
появиться очікувана мить.